

ко основание и да се пригответътъ за по-нататъшни дѣйствия. Генералъ Радецки незабавно взель да укрѣпява Свищовъ и околнитѣ височини. Войскитѣ на 9 и 12 корпуси стигнали; кавалерийски отреди се испроводили по всички страни за разузнаванье на турскитѣ сили и позиции (мѣста, гдѣто има войска.)

За да продължава борбата съ неприятелската войска, русската армия се раздѣлила на три части или отреди: 12 и 13 корпусъ съставили така наречения Русчукски отредъ подъ командата на Царевича-наследника и се опѫтили на западъ къмъ Русчукъ. 9-ї корпусъ на генерала Криденера се дигнали къмъ Никополъ, а останалите войски, докѣ се разберята работите, събириали се въ околноститѣ на Свищовъ.

Въ сѫщото врѣме, а именно на 18 юния, т. е. три дни подиръ прѣминаванието въ Свищовъ билъ приготвенъ силенъ прѣденъ отредъ отъ $10\frac{1}{2}$ баталиона, $31\frac{1}{2}$ ескадрона и 38 топове подъ началството на генерала-лейтенанта Гурка. Тѣй като, споредъ свѣдѣниета на Русситѣ, се виждало, че турскитѣ войски сѫ събрали най-много на западъ, къмъ Видинъ, и на истокъ, къмъ Шуменъ и Османъ-Пазарь, а Търново и Балканъ не сѫ укрѣпени, то Гурко получилъ слѣдующето прѣписание:

«Да тръгне къмъ Търново и Севлиево; да разгледа всичката околия; да се приготви за по-нататъшно нападанье. Сети, кога получи заповѣдъ отъ главнокомандуващия, — да удари напрѣдъ и да гледа да прѣвземе Балканскитѣ проходи.»

Въ състава на отреда на генерала Гурка влазѣло и Българското ополчение (шестъ дружини). Другата му пѣхота състояла отъ: 4-та стрѣлкова бригада (четири баталиона), двѣ сотни пластуни съ 14 топа. Конницата състояла отъ една драгунска бригада, подъ командата на Князя Евгения Максимилиановича; 1 сводна